Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36542
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

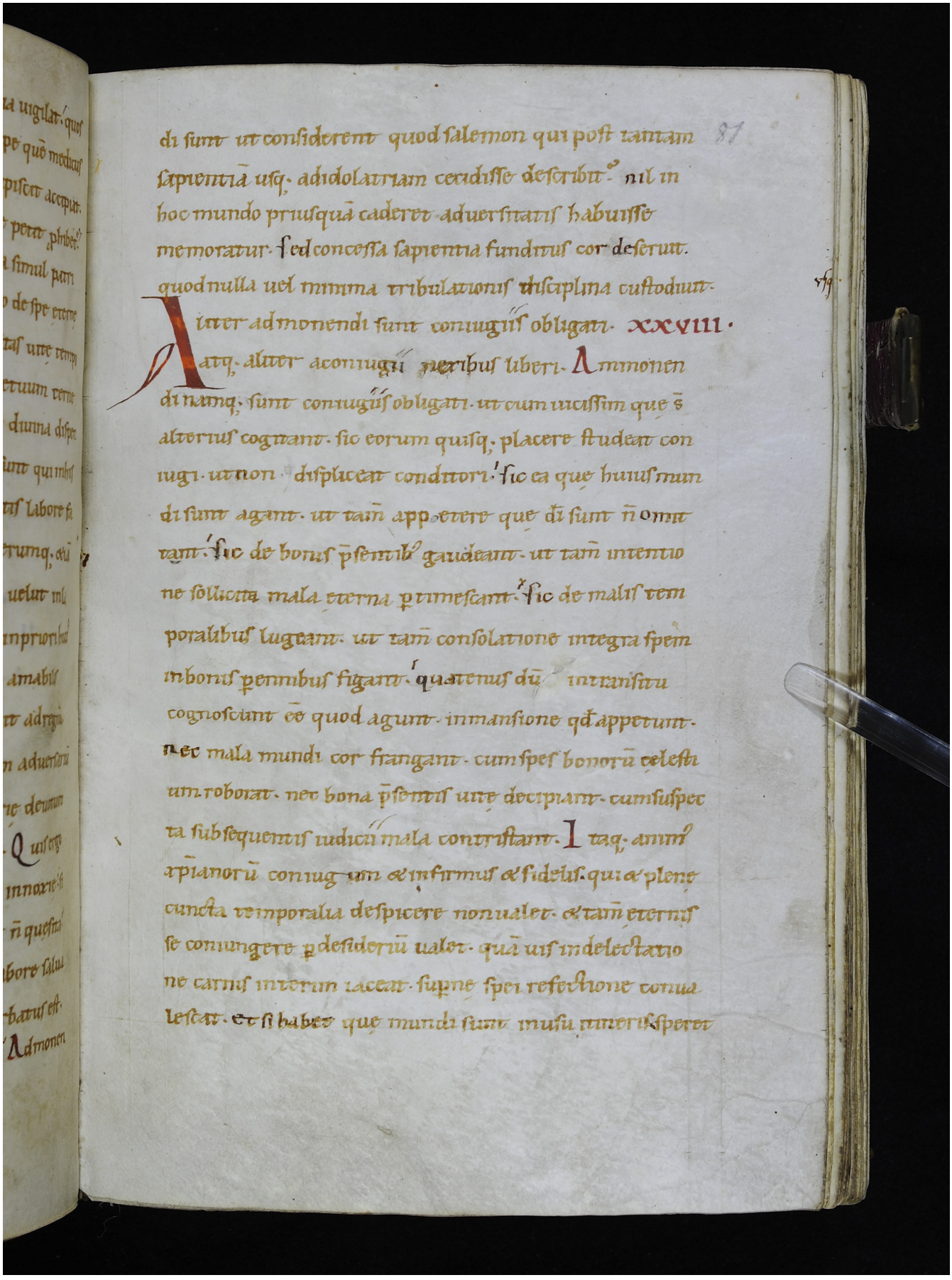

di sunt ut considerent quod salemon qui post tantam
sapientiā usq; adidolatriam cecidisse describit. nil in
hoc mundo priusquā caderet aduersitatis habuisse
memoratur. sed concessa sapientia funditus cor deseruit.
quod nulla uel minima tribulationis disciplina custodiunt.
Aliter admonendi sunt coniugiis obligati. xxviii.
Atq; aliter aconiugii meribus liberi. Admonen
di namq; sunt coniugiis obligati. ut cum uicissim que s
alterius cogitant. sic eorum quisq; placere studeat con
iugi. ut non displiceat conditori. sic ea que huius mun
di sunt agant. ut tam appetere que di sunt nomit
tant. sic de bonis psentib; gaudeant. ut tam intentio
ne sollicita mala eterna ptimescant. sic de malis tem
poralibus lugeant. ut tam consolatione integra spem
in bonis pennibus figant. quatenus du intransitu
cognoscunt eo quod agunt. in mansione qd appetunt.
nec mala mundi cor frangant. cum spes bonorū celesti
um roborat. nec bona psentis ute decipiant. cum suspec
ta subsequentis iudicii mala contristant. Itaq; anim
xpianorū coniugum & infirmus & fidelis. qui & plene
cuncta temporalia despicere non ualet. & tam eternis
se coniungere p desiderii ualet. qua uis indelectatio
ne carnis interim taceat. supne spei refectione consua
lescat. et si habet que mundi sunt inusu tamen sperat